

Голас Радзімы

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ КАМІТЭТА ЗА ВЯРТАННЕ НА РАДЗІМУ І РАЗВІЦЦЕ КУЛЬТУРНЫХ СУВ'ЯЗЕЙ З СВАЙЧЫНІКАМІ

№ 99 (584)

Снежань 1961 г.

Год выдання 7-ы

Ідзе маладая змена

Макар ПАСЛЯДОВІЧ

Стары год у нас звычайна малююць у выглядзе гэткага Дзеда Мароза: на ім доўгі, бадай, на самыя пяты кажух, пушыстая цёплая шапка і вясёлая сівая барада. З-пад калматых бровей пазіраюць ясныя і дабратлівыя вочы.

— Шчаслівай табе дарогі, мілы дзядуля! — ласкава гавораць яму, як жывому, людзі. Ты заслужыў, каб дабе ўспаміналі з паванай не толькі мы, але і нашы дзеці.

Мы расказам яшчэ і тую, што ўсе твае дні ў нас былі запрунены вялікімі справамі, якія праславілі нашу сацыялістычную дзяржаву на ўсё свет. Спакойна адпачывай сабе і радуйся сваёй маладой і ружоваватой змене: новаму 1962 году. Колькі ў яго сілы ў шырокіх плячах! Якая шчыра ўсмешка на яшчэ бязвусым твары! Эй, не саромся, жадаю дружа, смела ступай праз наш гасцінны парог! Ты законны насліднік свайго працавітага бацькі, дык вядуван сабе разам з намі паўнапраўным гаспадаром свайго лесу. Няхай табе будзе спор не толькі за гэтым бяседавым стадом, але і скрозь дзе дзевяццаць выконваць свае працоўныя абавязкі.

Тваё здароўе, дарагі друг! Няхай ніколі не нахмурыцца твар у цябе ад сваркі паміж людзьмі, няхай на ўсёй зямлі

пануе мір. У нашым доме, у нашай дзяржаве ды і ў нашых суседзяў-аднадумцаў любяць і берагуць чыстае неба над галавою! Гэтулькі ў нас незавершаных спраў і натхнёных планаў! Вядома, мы не маленькія дзеці, каб бесклапотна пазіраць на вар'ятаў, якія сям-там рагульваюць з палаючай галавапайкай. На такіх адна управа — утыв-мавальная кашуля і надзейныя запоры! Так мы рабілі пры тваім папярэдніку, так, прысягаем, будзем рабіць і пры табе, дарагі дружа — год тысяча дзевяцісот шэсцьдзесят другі!

Нядрэнна мы папрацавалі, скажам на шчырасці, у мінулым годзе. І ў Браньку дзе будуюцца самыя магутныя ў свеце электрастанцыі, і на неабсяжных палетках чаліны Паў-Сталі над зямлёю новыя домны, нафтавыя вышні, сотні буйнейшых фабрык і заводаў, мільёны людзей справілі наваселлі ў выдатных дамах. Зайдзі, дружа Новы год, у любую сям'ю — і ты будзеш там самым дарагім госцем.

Савецкая краіна першай запустыла ў космас ракету з чалавекам! Мы ніколі не забудзем гэтага дня! Сэрца наша радасна закалацілася ад такой весткі. Чалавек, нарэшце, пераадолеў спрадвечную сілу зямнога прыцягнення і з зорнай вышыні раскажаў, што ён там бачыў! І гэта наш чалавек, савецкі грамадзянін, камуніст Юрий Аляксеевіч Гагарын! І карабель быў наш, створаны натхнёным розумам і працавітымі рукамі савецкіх вучоных, інжынераў, рабочых!

Усё разумнае на нашай планеце схіліла галаву перад самахвярным подзвігам простага савецкага чалавека, перад выключнымі здабыткамі савецкай навукі і тэхнікі. Буйнейшыя вучоныя і палітыкі віталі тады нашу краіну, наш народ з найвялікшай перамогай. Але знайшліся і такія, што ў грывотах сусветных авацый пачалі нешта

такое пішчаць, як тая муха на спіне крылоўскага працавітага вала. Адна заакянская беларуская газета аб'явіла, што Гагарын ледзь не самым блыкім радзічам вядомага рускага князя Гагарына. Бацьце маўляў, першым пракаў дарогу ў космас не проста мужык а чалавек, у жылах якога цячэ высакродная блакітная кроў.

Прабач, дарагі дружа, што мы загаварылі пра гэтае саба чае кодла, якое пасля нябожчыка Гітлера клапатліва адфутроўвае Пентагон. Крумкач крумкачу, як гаворыцца, вока не выдзубе. Толькі, разумееш, брыдка скупаць іх бясконцае карканне пра ўсё жывое, што цешыць чалавечую душу.

Асабліва ў табе светлы дзень, як першае студзеня. Для нас, беларусаў, на Радзіме і за мяжою, гэта вялікае нацыянальнае свята. 1-га студзеня 1919 года была ўтворана Беларуская Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка.

Некалі адсталая ўскраіна была расійскай імперыяй. Беларусь пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі стала квітнеючай індустрыяльна-калгаснай дзяржавай. Пры дапамозе братніх сацыялістычных рэспублік пабудаваны сотні буйнейшых заводаў і фабрык, і сярод іх такія волаты, як аўтамабільны і трактарны заводы, магутнейшыя электрастанцыі. Па планах сямігодкі будуюцца два калійныя камбінаты, нафтаперапрацоўчы завод, Бярозаўская электрастанцыя. Мы вырабляем пяніна і тонкія ваўняныя тканіны, матацыклы і тэлевізары, прыгожыя дываны і ўборачныя камбайны, складанейшыя металаапрацоўчыя станкі і цэмент.

Пасляўныя плошчы пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі павялічыліся на мільён гектараў, асушана больш як дзвесце шэсцьдзесят тысяч гектараў спрадвечных балот, на якіх калгасы і саўгасы збіраюць багатыя ўраджаі. Трактары, камбайны, аўтамашыны, прасторныя грамад- (Заканчэнне на 2-й стар.)

Радзіма

Праз цяжкія выпрабаванні ішла ты да светлых вышынь. Птушкай хацелася мне ляцець на родную зямлю, бараніць яе ад фашысцкіх захопнікаў, ды крылаў не было. Я, просты эмігрант, ледзь зводзіў тады канцы з канцамі, а на дарогу трэба было мець вялікія грошы.

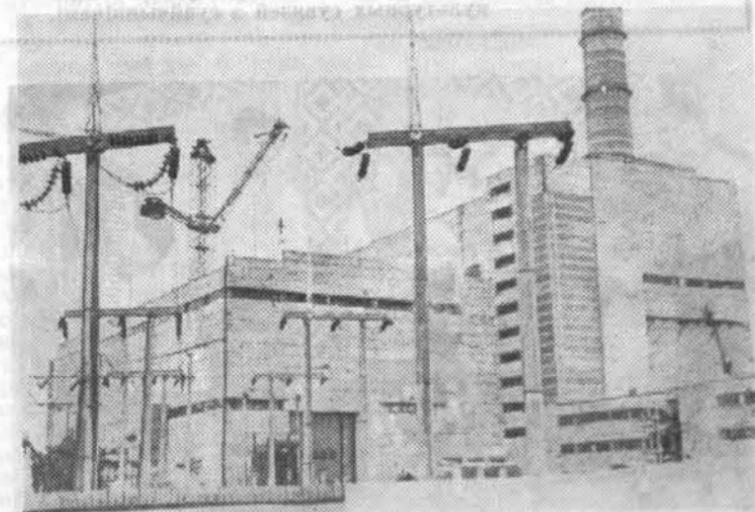
Савецкая Армія перамагла захопнікаў і ачысціла ад іх маю Бацькаўшчыну. Гэта была самая вялікая радасць для мяне. Тады ў нас, вечных бядзяг, з'явілася надзея на хуткую сустрэчу з раднёю на роднай зямлі. У вайну ж і мне пагражала лютая расправа. Фінляндскія фашысты ненавідзелі эмігрантаў. Але людзі знайшлі б маю магіль і даведліся б, што ў ёй пахаваны чалавек, які гораха любіў сваю Радзіму.

Гэта пісьмо не трэба папраўляць. Няхай будзе такім, як яно напісана. Прашу вас, калі ласка, надрукаваць яго ў «Голасе Радзімы».

Жадаю вам вялікіх поспехаў у рабоце вашай, а таксама ўсёму савецкаму народу здароўя і шчасця.

Віншую савецкі народ з Новым 1962 годам, з новым шчасцем.

П. І. Фінляндія.



Бярозаўская ДРЭС. НА ЗДЫМКАХ: 1. Мантаж генератара. 2. Агульны выгляд электрастанцыі.

НЕКАЛЬКІ ФАКТАЎ

САКАВІК. Закончыліся заводскія выпрабаванні беларускіх аўтамабіляў «МАЗ-500» і «МАЗ-503», створаных на Мінскім аўтазаводзе.

12 КРАСАВІКА. Першы ў свеце касманаўт Юрий Гагарын на касмічным караблі-спадарожніку «Усход-2», пілатуемы лётчыкам-касманаўтам маёрам Германам Цітовым.

ВЕРАСЕНЬ. Здадзена ў эксплуатацыю самая буйная ў свеце Волжская ГЭС імя XXII з'езда КПСС.

Беларускі аўтамабільны завод асвоіў і выпусціў новую марку 25-тоннага самазвала «БелАЗ-540».

Дзяржаўная камісія прыняла ад мантажнікаў Брэсцкі тэлецэнтр.

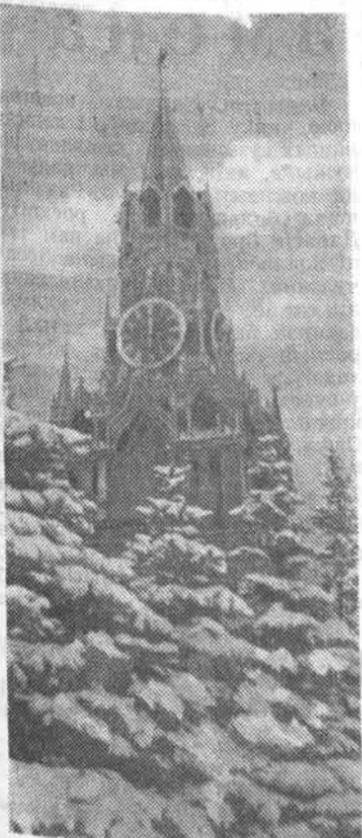
26—28 ВЕРАСНЯ. У Мінску праходзіў XXV з'езд Кампартыі Беларусі.

9 КАСТРЫЧНІКА. Фрэзероўшчык Мінскага завода аўтамабільных ліній Аляксандр Філіч выканаў сваё сямігадовае заданне. Да канца 1965 г. ён выканае яшчэ паўтары сямігодкі.

17—31 КАСТРЫЧНІКА. Усталіцы нашай Радзімы Маскве праводзіў сваю работу XXII з'езд Камуністычнай партыі Савецкага Саюза. З'езд зацвердзіў грандыёзную Праграму пабудовы камунізму ў нашай краіне.

4—15 СНЕЖНЯ. У Маскве адбыўся V Сусветны кангрэс прафсаюзаў. Кангрэс прыняў праграму дзейнага прафсаюзаў на сучасным этапе ў абарону інтарэсаў і правоў працоўных.

СНЕЖАНЬ. Уведзена ў эксплуатацыю першая чарга Бярозаўскай ДРЭС.



Усім, хто любіць Бацькаўшчыну

Ад усяго сэрца віншую з Новым 1962 годам даразкі землякоў за межамі нашай Радзімы. Жадаю ўсім, хто гораха любіць сваю вольную Бацькаўшчыну, самых найвялікшых поспехаў у жыцці, здароўя, шчасця, радасных сустрэч з роднымі на роднай зямлі.

Пятрусь БРОУКА, старшыня Саюза пісьменнікаў БССР.



3 чыстымі думкамі і шчырым сэрцам

Перад Новым годам, мабыць, кожны чалавек успамінае не толькі пражыты год, але ўсё светлае і дарагое, што зберагла наша памяць. Успамінаецца маленства і першыя сцежкі, матчына ласка і песня, на памяць прыходзяць светлыя і суровыя дарогі, што выпалі на долю майго пакалення, успамінаюцца верныя сябры, з якімі звёў лёс у радасці і ў горы. Ім шлеш віншаванні, жадаеш шчасця і плёну ў працы.

А чаго ж пажадаць землякам і знаёмым, якія страцілі Радзіму, сапраўдных сяброў і звычайнае чалавечае шчасце? Яны, мабыць, ужо забыліся, як смачна пахне жытні хлеб з звонкія бары там, дзе прайшло іх маленства. Адных на чужыну закінула нядоля, другія ж адчулі сваю віну і ўцяклі ад народнага гневу. У іх страх перамог розум. Успомнілі б яны, што маці заўсёды даруе сыну, прыглубіць яго, калі ён шчыра пакаецца ў сваіх грахах і прыдзе да яе з адкрытым, чыстым сэрцам.

Такая наша Радзіма, прыгожая, ласкавая, багатая і магутная. Яна, як добрая маці, думае пра кожнага свайго сына, журыцца на ім, калі ён трапіць у бяду.

А далёкім землякам у Новы год мне хочацца пажадаць, каб яны заўсёды прыслухоўваліся да голасу сваёй Савецкай Айчыны, жылі аднымі думкамі са сваёй вялікай сям'ёй. А яна вырасла і падужэла, дом яе стаў прасторны, светлы і чысты. У яго прыходзяць сыны толькі з чыстымі думкамі і добрым сэрцам.

Залатымі зорамі
Заіскрыўся лёд,
За крутымі горами
Ходзіць Новы год.
То пушыстым інеем
Пушчу замяце,
То ў неба сіняе
Сцежку пракладзе,
То адправіць новыя
Караблі ў палёт,
На палі вясновыя
Прыдзе Новы год.
З буйнаю піаніцаю
І айсом густым,
З цёплай навалніцаю,
З ліўнем залатым,
Пройдзе над азёрамі,
Выбеліць сады,
Загарацца зорамі
Нашы гарады.
Па зямлі ўказваю
Рысу правядзе —
І дзівоснай казкаю
Стане кожны дзень...
А цяпер мяцеліца
За акном мяце.
Чуеш, па аселіцы
Новы год ідзе.

Квітнее Савецкая Беларусь

Многа вечароў давялося мне правесці ў снежны месяцы 1961 года, прысутнічаючы на аглядах мастацкай самадзейнасці працоўных рэспублікі. На працягу некалькіх дзён перад грамадскаю сталіцы Беларускай ССР выступалі ўдзельнікі Рэспубліканскага конкурсу маладых выканаўцаў.



Маладыя рабочыя, калгаснікі, інтэлігенты ўсіх шасці абласцей БССР дэманстравалі сваё выдатнае майстэрства ў спевах, музыцы, танцах.

Тут з поспехам выступаў рабочы Магілёўскага скурзавода А. Драздоў з цудоўнай песняй Сакалоўскага «Нёман», работніца Барысаўскага фанерна-запалкавага камбіната Н. Карнацкая з беларускай народнай песняй «А ты ехаў», з высокім майстэрствам выканала на цымбалах «Фантазію на беларускія тэмы» выхавальніца дзіцячага сада В. Мішына.

Не паспела скончыцца гэта сапраўднае свята беларускага народнага мастацтва, як у Мінску пачаўся Рэспубліканскі агляд агітацыйна-мастацкіх брыгад, што працягваўся аж дзевяць дзён.

Нібы навагоднім падарункам для працоўных роднай Беларусі з'явілася арганізаваная ў апошні дэкадзе снежня выстаўка пад вельмі змяняльнай назвай — «Прыгожае ў быт!». Тысячы людзей рушылі ў Мінскі Палац прафсаюзаў, каб паглядзець і выказаць свае меркаванні аб новых узорах адзення, абутку, мэблі, розных прадметаў хатняга ўжытку. Гэта былі разам з тым узоры прыкладнага мастацтва. Сотні рабочых, служачых, вучоных, людзей самых разнастайных прафесій сабраліся ў гэтым жа Палацы на спецыяльны вечар-дыскусію, дзе яны па-гаспадарску абмяняліся думкамі і вырашалі, што з найбольш прыгожых рэчаў ухваліць для масавага вырабу. Так, у наш быт уваходзіць усё сапраўды прыгожае, што падабаецца працоўным вольнай краіны.

Знаходзячыся пад уражаннем такіх падзей, што адбыліся ў сталіцы толькі ў апошнія дні 1961 года, яшчэ і яшчэ раз успамінаеш мудрыя словы Праграмы Камуністычнай партыі аб тым, што «развіццё і ўзбагачэнне мастацкай скарбніцы нашага грамадства дасягаецца на аснове спалучэння масавай мастацкай самадзейнасці і прафесійнага мастацтва».

І сапраўды, цяжка сказаць, ад чаго адчуваеш большую эстэтычную асалоду: ад цудоўна выкананых твораў мастацтва самадзейнымі актарамі, ці ад новага беларускага балету кампазітара Я. Глебава «Мара», або ад пастаноўленага Віцебскім тэатрам імя Якуба Коласа спектакля па раманах І. Шамякіна «Крыніцы». Настолькі багатай і разнастайнай стала культура будаўнікоў камунізма, што цяпер на аднолькава высокім узроўні развіваецца як прафесійнае, так і самадзейнае мастацтва працоўных Савецкай Беларусі.

Мне, як навуковаму супрацоўніку, вельмі прыемна адзначыць, што ў 1961 годзе наша беларуская Акадэмія навук таксама ўнесла свой уклад у скарбніцу навуковых дасягненняў краіны. Досыць, напрыклад, сказаць аб тым, што толькі Інстытут фізікі нашай Акадэміі ў мінулым годзе шырока укараніў эфектыўныя метады спектральнага аналізу амаль на ўсіх металапрацоўчых прадпрыемствах рэспублікі.

Многа цікавых навуковых прац далі свайму народу вучоныя АДДзялення грамадскіх навук. Інстытут мастацтвазнаўства, этнаграфіі і фальклору, у якім я працую, выдаў у гэтым годзе кнігі «Народнасць савецкага мастацтва і беларуская музыка», «Сатырычныя характары беларускіх камедый», «Еўдакім Раманавіч Раманаў», «Беларускі фальклор Вялікай Айчыннай вайны».

Мне вельмі прыемна адзначыць, што інтэлігенцыя Беларускай ССР, якая вырасла з глыбін народных, разам з рабочымі і калгаснікамі ўдзельнічае ў будове камуністычнага грамадства. Працоўныя маёй рэспублікі ў 1961 годзе разам з іншымі народамі СССР актыўна змагаліся за мір ва ўсім свеце. У гэтай высакароднай справе ўдзельнічалі і многія нашы суайчыннікі, што жыўць за межамі сваёй Радзімы.

Сустрэкаючы новы 1962 год, хочацца пажадаць нашым дарагім суайчыннікам, раскіданым па ўсіх краінах свету, каб яны яшчэ больш мацвалі сувязь са сваёй цудоўнай Радзімай — Савецкай Беларуссю, каб яшчэ больш актыўна ўзмацнялі барацьбу за мір паміж народамі.

А. ЗАЛЕСКІ,
кандыдат гістарычных навук,
член Беларускай секцыі Камітэта
за вяртанне на Радзіму і развіццё
культурных сувязей з суайчыннікамі.



Ідзе маладая змена

(Пачатак на 1-й стар.)
скія пабудовы, радыё- і электралініі — такія, дарагі дружа, характэрныя прыкметы сённяшняй калгаснай вёскі.

А як выраслі навука і культура! Савецкая Беларусь стала краінай суцэльнай пісьменнасці. Досыць сказаць, што толькі ў сярэдніх і вышэйшых навучальных установах вучыцца 122 тысячы чалавек. Толькі за адзін год гэтыя ўстановы далі краіне 10 тысяч спецыялістаў з вышэйшай і 16 тысяч з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй.

Ты, дарагі дружа, ведаць, ужо ведаеш пра самую буйнейшую падзею нашага часу — XXII з'езд Ленінскай Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, які зацвердзіў велічную Праграму будаўніцтва камунізма. У ёй усё

прадугледжана для чалавека, для яго шчасця. Сёння нават цяжка ўявіць, як прыгожа будзе выглядаць наша краіна праз дзесяць, праз дваццаць год. І гэтае хараство ўжо ствараецца сёння брыгадамі камуністычнай працы ў гарадах і вёсках, на заводах і на калгасных фермах. Тысячы і тысячы майстроў сваёй справы дапамагаюць сябрам, суседзям даваць прадукцыю найлепшай якасці, вырошчваюць найбольшы ўраджай. Інакш і быць не можа ў грамадстве, дэвізам якога абвешчана, што чалавек чалавеку — друг, таварыш і брат.

Падымем, дружа, навагоднюю чарку за здароўе і шчасце нашых сумленных землякоў на чужыне, якія, як і мы, радыюцца кожнаму поспеху Радзімы, яшчэ большаму яе росквіту. Дарагія браты! Як бы вам там ні жылося, але чужына ёсць чужына. На ёй успамінаецца, як самае дарагое, і клямка дзвярэй бацькоўскай хаты, і росныя сцяжынікі, па якіх ты хадзіў у маленстве па баравікі ў суседні бор. Хто можа забыць крынічную чысціню Нёмана і Сожа, Бярэзіны і Дняпра, Прыпяці і Дзвіны! Каму не дорага ўсё тое прыгожае, што створана і ствараецца на ўзбярэжжы гэтых рэк!

З Новым годам, дарагія землякі!

Па роднай БЕЛАРУСІ

У Бабруйску ўступілі ў строй першыя ўчасткі фабрыкі футравых вырабаў. Наладжан масавы выпуск вырабаў з натуральнай футры. У будучым годзе прадпрыемства поўнасцю ўступіць у строй. Яго магутнасць — паўмільёна футравых вырабаў у год.

Калія жывёлагадоўчага гарадка калгаса «Шлях Леніна» Лагішынскага раёна з'явіўся новы будынак. У прасторным светлым памяшканні адкрыўся Дом жывёлавода. Тут ёсць лекцыйная зала, бібліятэка. Дом жывёлавода стаў любімым месцам адпачынку даярак, цялятніц, свінарак.

На Усесаюзнай выстаўцы дасягненняў народнай гаспадаркі ў павільёне «Электроніка» экспануецца прысланая з Беларусі ўніверсальная аўтаматычная вылічальная машына «Мінск». Гэта машына ўмее рашаць не толькі складаныя навуковыя і матэматычныя задачы, але і гуляць у шашкі.

Нядаўна ў рэспубліцы ўвайшла ў строй новая лінія электраперадач Мінск — Бяроза напружаннем 220 кілавольт.

Артэрыя з пластыку ў арганізме чалавека — гэтую складаную аперацыю зрабіў галоўны ўрач Гродзенскай клінікі Кляпацкі. Хворы, які быў дастаўлен у бальніцу з дыягназам — закупорка артэрыяльнага сасуда, цяпер адчувае сябе выдатна, зноў вярнуўся да працы.

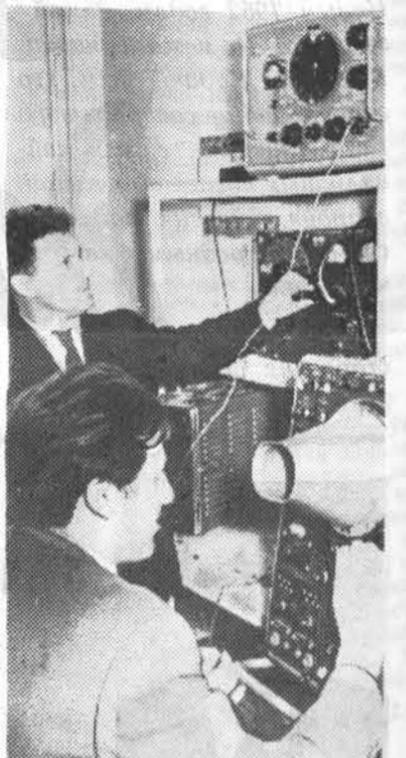


Высокія ўраджай кукурузы збіраюць беларускія калгаснікі. На здымку: старшыня калгаса «40 год Кастрычніка» Жалудоўскага раёна А. Чуха і калгасніца Ф. Жук правяраюць насенне кукурузы.

Гарнякі Салігорскага калійнага камбіната датэрмінова завяршылі план трыццаці года сямігодкі. Хлеббаробам рэспублікі адгруканы тысячы тон калійных солей зышчанага плана.

Зараз у Беларусі працуе 11 дзяржаўных тэатраў. У 1980 годзе іх будзе 40, у тым ліку два тэатры музкамедыі, два тэатры оперы і балету, 17 драматычных тэатраў, 7 тэатраў юнага гледача і 12 тэатраў лялек.

«Беларусь-62» — так называецца першая ў краіне радыёла са стэрэафанічным аб'ёмным гучаннем, створаная на Мінскім радыёзаводзе. Гэты арыгінальны 15-лямпавы лаўправадніковы апарат выдатна працуе ў шасці розных дыяпа-



У новым будынку БДУ імя У. І. Леніна абсталяваецца лабораторыя ядзернай фізікі. Студэнты будуць вывучаць пытанні выкарыстання атамнай энергіі ў мірных мэтах.

зонах. Доўгахвалевыя і сярэньхвалевыя дыяпазоны маюць дадатковыя ўнутраныя антэны, што забяспечвае высакаякасны ўстойлівы прыём. Радыёла мае шэсць гучнагаварыцеляў — два стацыянарныя і чатыры вынасныя.



Нядаўна ў Салігорску ўступіў у строй горнамеханічны тэхнікум. На аддзяленнях горнай электрамеханікі, тэхналогіі неарганічных рэчываў, абсталявання хімічных заводаў і прамыслова-грамадзянскага будаўніцтва займаецца без адрыву ад вытворчасці 145 юнакоў і дзяўчат. Сярод іх праходчыкі, будаўнікі, служачыя. Тэхнікум мае светлыя і прасторныя аўдыторыі, кабінеты хіміі, фізікі, электратэхнікі, спартыўную, чытальную і актывую залы. У будучым годзе ў сценах маладой навучальнай установы будзе займацца 350 чалавек. На здымках: 1. Будынак Салігорскага горнамеханічнага тэхнікума. 2. Заняткі па фізіцы.

Выступленне агітбрыгады Баранавіцкага Дома культуры. Тонар Леанід Новак выконвае сатырычныя куплеты.



Многа радасны падзей адбылося ў жыцці савецкіх людзей за 1961 год. Быў ён шчаслівым і для нашых землякоў-рэмігрантаў, якія вярнуліся з-за мяжы на Радзіму і адчулі сапраўдную радасць жыцця. Розныя падзеі, розныя факты, але ўсе яны гавораць аб шчасці, якое можна знайсці толькі на Бацькаўшчыне.

Дзяржаўным выдавецтвам БССР выдадзена аўтабіяграфічная кніга былага эмігранта Паўла Шастакоўскага «Шлях да праўды». Кніга расказвае аб тым, як Шастакоўскі, адзін з прадстаўнікоў старой інтэлігенцыі, ішоў да вялікай праўды нашага часу і зрабіўся на схіле год паўнапраўным савецкім чалавекам.

Лідзія Абрамчук, якая разам з бацькамі прыехала з Аргенціны, зараз жыве ў Брэсце і працуе на швейнай фабрыцы. У гэтым годзе яна скончыла сярэднюю школу. Брэстаўчане аказалі Л. Абрамчук вялікі давер: абралі дэпутатам гарадскога Савета.

Сям'я Дуко прыехала на Радзіму з Аргенціны. Зараз амаль усе члены працуюць на Мінскім радыёзаводе. Тут яны знайшлі працу па душы, добрых, шчырых сяброў. Аляксандр Васільевіч і Надзежда Фёдаруна Дуко сёлета адсвяткавалі сярэбранае вяшчэнне. Радасным, шумным і вясялым быў гэты дзень.

Уладзімір Казушчык — студэнт політэхнічнага інстытута. У гэтым годзе ён скончыў дзесяць класаў, здаў на выдатна экзамены і цяпер займаецца ў інстытуце. Вучоба яму нічога не каштуе. Не ён плаціць за вучобу, а дзяржава плаціць яму.

Слесар Віцебскага завода гадзіннікавых дэталей В. Каралькоў знайшоў на Радзіме не толькі спецыяльнасць, кватэру, работу па душы, але і сваё асабістае шчасце. Тут ён ажаніўся, а ў гэтым годзе ў Каральковых нарадзіўся сын Міша. «У Англіі, — гаворыць Каралькоў, — я не меў ні пастаяннай работы, ні прафесіі, ні кватэры, ні сям'і».

Георгій Садоўскі са сваёй жонкай Левай добра адіачылі гэтым летам. Прафсаюзна камітэт камвольнага камбіната, на якім яны працуюць, выдаў ім турысцкія пуцёўкі на Чарнаморскае ўзбярэжжа Каўказа. Летам гэтага года Г. Садоўскі пабываў на экскурсіі ў Маскве.

Георгій Садоўскі са сваёй жонкай Левай добра адіачылі гэтым летам. Прафсаюзна камітэт камвольнага камбіната, на якім яны працуюць, выдаў ім турысцкія пуцёўкі на Чарнаморскае ўзбярэжжа Каўказа. Летам гэтага года Г. Садоўскі пабываў на экскурсіі ў Маскве.

Сям'я Дуко прыехала на Радзіму з Аргенціны. Зараз амаль усе члены працуюць на Мінскім радыёзаводе. Тут яны знайшлі працу па душы, добрых, шчырых сяброў. Аляксандр Васільевіч і Надзежда Фёдаруна Дуко сёлета адсвяткавалі сярэбранае вяшчэнне. Радасным, шумным і вясялым быў гэты дзень.

Пётр Пятровіч Шпак 32 гады пражыў у канадскім горадзе

СЭРЦАМ МЫ З СЯБРАМІ



Да нас у выдавецтва прыходзяць пісьмы ад беларусаў, якіх лёс закінуў далёка на чужыну. Часцей за ўсё аўтары пісем пытаюцца, ці выйшла ўжо ў свет тая ці іншая кніга і як яе атрымаць. А бывае і так: пазнаёміўшыся з кніжкай, выдадзенай у Беларусі, наш зямляк хоча падзяліцца сваімі думкамі і ўражанымі.

Мяне заўсёды вельмі хвалююць гэтыя пісьмы. Я разумею, колькі прыемных хвілін прыносяць на чужыне кніга на роднай мове. Прачытаўшы яе, чалавек, які шануе матчына слова, быццам пабудзе ў родных мясцінах. Да яго даліцца і салаўіная песня ў прырэчным гайку, і шум бору, куды ў маленстве бегаў ён па грыбы, і журчанне вясновых ручаіна на вуліцы. Ён адчуе пахі і аснова сенажаці і цышню цёплага летняга ранку. Сапраўды, колькі да болю радасных успамінаў абудзіць кніга, якая прыдзе з Беларусі!

А выдаецца цяпер у нас многа кніг. Сёлета толькі Дзяржаўнае выдавецтва БССР (у Беларусі ёсць яшчэ некалькі выдавецтваў) выпусціла больш за 600 назваў розных выданняў. Каля паловы іх складаюць кнігі мастацкай і дзіцячай літаратуры і творы беларускіх кампазітараў. Восі і цяпер, калі пішуцца гэтыя радкі, друкуецца трохтомная анталогія беларускай паэзіі, куды ўвайшлі лепшыя ўзоры беларускага паэтычнага слова ад часоў Скарыны да нашых дзён, друкуецца зборнік новых вершаў М. Танка «Хлеб мой надзённы», набіраюцца чацвёрты і пяты тамы дванаццацітомнага збору твораў Якуба Коласа, новы раманы І. Мележа «Людзі на балоце», зборнік п'ес В. Вольскага і іншыя кнігі.

У 1961 годзе выдавецтва выпусціла шмат кніг дараваляючай і сучаснай беларускай літаратуры. Сярод іх — аднатомнікі паэзіі А. Астрэйкі, В. Віткі, А. Зарыцкага, В. Таўлая, двухтомнік М. Паслядовіча, творы К. Чорнага, Я. Скрыгана, вершы Ул. Дубоўкі, А. Звонака, Р. Няхая, Р. Барадуліна і іншых паэтаў.

Новы 1962 год абяцае быць яшчэ больш плённым. Мы мяркуюем даць чытачу каля сямісот назваў розных выданняў, у тым ліку больш за 250 назваў мастацкай і дзіцячай літаратуры, а таксама твораў беларускіх кампазітараў.

Нашым землякам, якія любяць беларускую кнігу, вядома, цікава ведаць, што ж выйдзе ў свет у будучым годзе. Адзін пералік назваў кніг заняў бы шмат месца. Я назаву толькі некаторыя выданні, якія, на маю думку, будуць найбольш цікавымі. Да васьмідзясяцігоддзя з дня нараджэння незабытых Я. Купалы і Я. Коласа рыхтуюцца ілюстраваныя выданні паэм «Курган», «Магіла льва», «Вандароўна» і «Рыбакова хата». Рыхтуюцца да друку выбраныя апавяданні Ц. Гартнага, кнігі беларускіх народных казак з запісаў Е. Раманава і народных песень з запісаў П. Шэйна. Выйдуць у свет раманы М. Зарэцкага «Вязьмо», новыя раманы «Сустрэчы на роўняніках» А. Кулакоўскага, «Сасна ля дарогі» І. Навуменкі, «Сыны пайшлі ў бой» А. Адамовіча, аповесці А. Асіпенкі, В. Быкава, А. Савіцкага, зборнікі апавяданняў М. Лынькова, Я. Брыля і іншых беларускіх празаікаў. Паэты П. Броўка, А. Бачыла, К. Кірэенка, П. Панчанка, А. Пысін, Е. Лось паабяцалі здаць выдавецтву зборнікі сваіх новых вершаў. Нам будзе прыемна, калі гэтыя і іншыя кнігі, што выйдучы ў будучым годзе, трапяць і да вас.

Ад усёго сэрца віншую з наступаючым Новым годам маіх дарагіх сяброў-землякоў, аматараў беларускай кнігі.

ЯНКА КАЗЕКА,
галоўны рэдактар Дзяржаўнага
выдавецтва БССР.

Ад усёго сэрца віншую з наступаючым Новым годам маіх дарагіх сяброў-землякоў, аматараў беларускай кнігі.

Многа радасны падзей адбылося ў жыцці савецкіх людзей за 1961 год. Быў ён шчаслівым і для нашых землякоў-рэмігрантаў, якія вярнуліся з-за мяжы на Радзіму і адчулі сапраўдную радасць жыцця. Розныя падзеі, розныя факты, але ўсе яны гавораць аб шчасці, якое можна знайсці толькі на Бацькаўшчыне.

Дзяржаўным выдавецтвам БССР выдадзена аўтабіяграфічная кніга былага эмігранта Паўла Шастакоўскага «Шлях да праўды». Кніга расказвае аб тым, як Шастакоўскі, адзін з прадстаўнікоў старой інтэлігенцыі, ішоў да вялікай праўды нашага часу і зрабіўся на схіле год паўнапраўным савецкім чалавекам.

Лідзія Абрамчук, якая разам з бацькамі прыехала з Аргенціны, зараз жыве ў Брэсце і працуе на швейнай фабрыцы. У гэтым годзе яна скончыла сярэднюю школу. Брэстаўчане аказалі Л. Абрамчук вялікі давер: абралі дэпутатам гарадскога Савета.

Сям'я Дуко прыехала на Радзіму з Аргенціны. Зараз амаль усе члены працуюць на Мінскім радыёзаводе. Тут яны знайшлі працу па душы, добрых, шчырых сяброў. Аляксандр Васільевіч і Надзежда Фёдаруна Дуко сёлета адсвяткавалі сярэбранае вяшчэнне. Радасным, шумным і вясялым быў гэты дзень.

Уладзімір Казушчык — студэнт політэхнічнага інстытута. У гэтым годзе ён скончыў дзесяць класаў, здаў на выдатна экзамены і цяпер займаецца ў інстытуце. Вучоба яму нічога не каштуе. Не ён плаціць за вучобу, а дзяржава плаціць яму.

Слесар Віцебскага завода гадзіннікавых дэталей В. Каралькоў знайшоў на Радзіме не толькі спецыяльнасць, кватэру, работу па душы, але і сваё асабістае шчасце. Тут ён ажаніўся, а ў гэтым годзе ў Каральковых нарадзіўся сын Міша. «У Англіі, — гаворыць Каралькоў, — я не меў ні пастаяннай работы, ні прафесіі, ні кватэры, ні сям'і».

Георгій Садоўскі са сваёй жонкай Левай добра адіачылі гэтым летам. Прафсаюзна камітэт камвольнага камбіната, на якім яны працуюць, выдаў ім турысцкія пуцёўкі на Чарнаморскае ўзбярэжжа Каўказа. Летам гэтага года Г. Садоўскі пабываў на экскурсіі ў Маскве.

Сям'я Дуко прыехала на Радзіму з Аргенціны. Зараз амаль усе члены працуюць на Мінскім радыёзаводе. Тут яны знайшлі працу па душы, добрых, шчырых сяброў. Аляксандр Васільевіч і Надзежда Фёдаруна Дуко сёлета адсвяткавалі сярэбранае вяшчэнне. Радасным, шумным і вясялым быў гэты дзень.

Пётр Пятровіч Шпак 32 гады пражыў у канадскім горадзе

Цукерка

А павядаанне

Рэдка здаралася, каб Клаўдзія Андрэюна, накіроўваючыся за пакупкамі, па дарозе не заходзіла на хвілінку да Марыі Пятроўны. І сёння, ідучы па лясвінай пляцоўцы, яна пачула радасныя галасы дзетвары, якія даліталі з кватэры сяброўкі, і пастукала ў дзверы.

— Калі ласка, не зачынена, — пачуўся голас Марыі Пятроўны. Яна стаяла, склаўшы рукі на грудзях, і глядзела, як дзеці прыбіралі ёлку.

— О, якая прыгожая! — усклікнула Клаўдзія Андрэюна. Ёлка стаяла сярод вялікага пакоя, на ёй зіхацелі цацкі. У гэты момант хлопчык у школьнай форме навешваў на галінку цукерку.

— «Мішкі»? — Клаўдзія Андрэюна ўсміхнулася і, зірнуўшы таямніча на Марыю Пятроўну, дадала: — Памятаеш?

Марыя Пятроўна кінула. — Минуў той час... — Які час? — зацікавілася дзеці. — Цёця Клава, раскажыце!

— Той час, калі мы жылі ў Канадзе... — А мы дзе тады былі? — Вы таксама жылі тады ў Канадзе, але былі яшчэ маленькімі і нічога не памятаеце.

— А я памятаю, — сказала дзяўчынка, на год маладзейшая за свайго браціка-першаакулака. — у нас тады была вялікая ёлка, як на Цэнтральнай плошчы ў Мінску.

— Ах ты, фантазёрка, — засмяялася Клаўдзія Андрэюна. — Не было там у нас, дзеткі, ёлкі, ды і ставіць яе не было дзе. — сказала Марыя Пятроўна. — Ці ж мы мелі такую кватэру? Тата наш хоць і інжынер, а працаваў чорнаробочым.

— І вось аднойчы перад Новым годам жонка аднаго працаўніка савецкага пасольства прыслала Марыі Пятроўне кілаграм «Мішак». Маці дала вам па цукерцы, а з астатнімі прыйшла ў клуб Федэрацыі Рускіх Канадцаў.

— Ці ж можна было не па-

САМАЕ БЛІЗКАЕ, САМАЕ ДАРАГОЕ

Новы 1962 год ідзе на парог. Гасцінна мы сустрэнем яго — са шчырай душою і радасцю. Па добрай старой завядзёнцы збяруцца за сталом блізкія і знаёмыя. Запаліць агні на святочных ялінах. Падымучь, самкнуўшы разам, келіхі з віном.

Навагодняя ноч — ноч весялоці і ўспамінаў. Нам ёсць аб чым успомніць. Пражыты год прынёс багаты плён, пакінуў і на роднай беларускай зямлі прыкметны след. Салігорскія шахцёры — першыя шахцёры Беларусі — далі калійную соль. А на захадзе Палесся загула першая турбіна беларускага Днепрабуда — так мы называем самую магутную ў рэспубліцы Бярозаўскую электрастанцыю. Многа абноў набыта нашым Мінскам. Падумайце толькі: 10 тысяч сем'яў перасяліліся за год у новыя кватэры!

Здабыткі працы! Любуючыся імі, мы згадаем за навагоднім сталом і саміх здабытчыкаў — герояў урачыстасці, руплівых і стараных людзей.

Нашы людзі — кавалі свайго шчасця. Так пра іх гаворыцца на сяброўскіх сустрэчах, спяваюцца ў песнях. Але найвялікшы сэнс гэтых слоў глыбей зразумееш, калі паездзіш па Беларусі. Мне многа давялося ездзіць сёлетнім летам, шмат сустрэкацца з людзьмі на Палессі, на Дняпры і Нёмане. Па-сяброўску я гаварыў з таварышамі, якія вярнуліся на родную зямлю з Канады і Аргенціны, цікавіўся, як яны жывуць і працуюць. Пра некаторых з іх расказвае дакументальны кінафільм «Песня нашай зямлі», сцэнарый якога напісаны мной, расказваюць старонкі часопіса «Беларусь», які я рэдакую.

Пад Новы год родзічы, сябры і землякі пасылаюць адзін другому найлепшыя пажаданні. Хочацца і мне праз газету «Голас Радзімы» паслаць дарагім землякам, якіх лёс закінуў на далёкую чужыну, у тым ліку і чытачам часопіса «Беларусь», сваё сардэчнае пажаданне. Няхай у навагоднюю ноч, быццам на яве, устане перад вашымі вачыма мілая, родная, блізкая да болю зямля Бацькаўшчыны. Няхай даліцца да вас галасы яе гарадоў і сёл, якія клічуць сяброў на сябрыню, землякоў — на Радзіму!

Міхась КАЛАЧЫНСКІ,
паэт, галоўны рэдактар
часопіса «Беларусь».

Навагодняя ноч — ноч весялоці і ўспамінаў. Нам ёсць аб чым успомніць. Пражыты год прынёс багаты плён, пакінуў і на роднай беларускай зямлі прыкметны след. Салігорскія шахцёры — першыя шахцёры Беларусі — далі калійную соль. А на захадзе Палесся загула першая турбіна беларускага Днепрабуда — так мы называем самую магутную ў рэспубліцы Бярозаўскую электрастанцыю. Многа абноў набыта нашым Мінскам. Падумайце толькі: 10 тысяч сем'яў перасяліліся за год у новыя кватэры!

Здабыткі працы! Любуючыся імі, мы згадаем за навагоднім сталом і саміх здабытчыкаў — герояў урачыстасці, руплівых і стараных людзей.

Нашы людзі — кавалі свайго шчасця. Так пра іх гаворыцца на сяброўскіх сустрэчах, спяваюцца ў песнях. Але найвялікшы сэнс гэтых слоў глыбей зразумееш, калі паездзіш па Беларусі. Мне многа давялося ездзіць сёлетнім летам, шмат сустрэкацца з людзьмі на Палессі, на Дняпры і Нёмане. Па-сяброўску я гаварыў з таварышамі, якія вярнуліся на родную зямлю з Канады і Аргенціны, цікавіўся, як яны жывуць і працуюць. Пра некаторых з іх расказвае дакументальны кінафільм «Песня нашай зямлі», сцэнарый якога напісаны мной, расказваюць старонкі часопіса «Беларусь», які я рэдакую.

Пад Новы год родзічы, сябры і землякі пасылаюць адзін другому найлепшыя пажаданні. Хочацца і мне праз газету «Голас Радзімы» паслаць дарагім землякам, якіх лёс закінуў на далёкую чужыну, у тым ліку і чытачам часопіса «Беларусь», сваё сардэчнае пажаданне. Няхай у навагоднюю ноч, быццам на яве, устане перад вашымі вачыма мілая, родная, блізкая да болю зямля Бацькаўшчыны. Няхай даліцца да вас галасы яе гарадоў і сёл, якія клічуць сяброў на сябрыню, землякоў — на Радзіму!

Міхась КАЛАЧЫНСКІ,
паэт, галоўны рэдактар
часопіса «Беларусь».

Навагодняя ноч — ноч весялоці і ўспамінаў. Нам ёсць аб чым успомніць. Пражыты год прынёс багаты плён, пакінуў і на роднай беларускай зямлі прыкметны след. Салігорскія шахцёры — першыя шахцёры Беларусі — далі калійную соль. А на захадзе Палесся загула першая турбіна беларускага Днепрабуда — так мы называем самую магутную ў рэспубліцы Бярозаўскую электрастанцыю. Многа абноў набыта нашым Мінскам. Падумайце толькі: 10 тысяч сем'яў перасяліліся за год у новыя кватэры!

Здабыткі працы! Любуючыся імі, мы згадаем за навагоднім сталом і саміх здабытчыкаў — герояў урачыстасці, руплівых і стараных людзей.

Нашы людзі — кавалі свайго шчасця. Так пра іх гаворыцца на сяброўскіх сустрэчах, спяваюцца ў песнях. Але найвялікшы сэнс гэтых слоў глыбей зразумееш, калі паездзіш па Беларусі. Мне многа давялося ездзіць сёлетнім летам, шмат сустрэкацца з людзьмі на Палессі, на Дняпры і Нёмане. Па-сяброўску я гаварыў з таварышамі, якія вярнуліся на родную зямлю з Канады і Аргенціны, цікавіўся, як яны жывуць і працуюць. Пра некаторых з іх расказвае дакументальны кінафільм «Песня нашай зямлі», сцэнарый якога напісаны мной, расказваюць старонкі часопіса «Беларусь», які я рэдакую.

Пад Новы год родзічы, сябры і землякі пасылаюць адзін другому найлепшыя пажаданні. Хочацца і мне праз газету «Голас Радзімы» паслаць дарагім землякам, якіх лёс закінуў на далёкую чужыну, у тым ліку і чытачам часопіса «Беларусь», сваё сардэчнае пажаданне. Няхай у навагоднюю ноч, быццам на яве, устане перад вашымі вачыма мілая, родная, блізкая да болю зямля Бацькаўшчыны. Няхай даліцца да вас галасы яе гарадоў і сёл, якія клічуць сяброў на сябрыню, землякоў — на Радзіму!

Міхась КАЛАЧЫНСКІ,
паэт, галоўны рэдактар
часопіса «Беларусь».

Навагодняя ноч — ноч весялоці і ўспамінаў. Нам ёсць аб чым успомніць. Пражыты год прынёс багаты плён, пакінуў і на роднай беларускай зямлі прыкметны след. Салігорскія шахцёры — першыя шахцёры Беларусі — далі калійную соль. А на захадзе Палесся загула першая турбіна беларускага Днепрабуда — так мы называем самую магутную ў рэспубліцы Бярозаўскую электрастанцыю. Многа абноў набыта нашым Мінскам. Падумайце толькі: 10 тысяч сем'яў перасяліліся за год у новыя кватэры!

Здабыткі працы! Любуючыся імі, мы згадаем за навагоднім сталом і саміх здабытчыкаў — герояў урачыстасці, руплівых і стараных людзей.

Нашы людзі — кавалі свайго шчасця. Так пра іх гаворыцца на сяброўскіх сустрэчах, спяваюцца ў песнях. Але найвялікшы сэнс гэтых слоў глыбей зразумееш, калі паездзіш па Беларусі. Мне многа давялося ездзіць сёлетнім летам, шмат сустрэкацца з людзьмі на Палессі, на Дняпры і Нёмане. Па-сяброўску я гаварыў з таварышамі, якія вярнуліся на родную зямлю з Канады і Аргенціны, цікавіўся, як яны жывуць і працуюць. Пра некаторых з іх расказвае дакументальны кінафільм «Песня нашай зямлі», сцэнарый якога напісаны мной, расказваюць старонкі часопіса «Беларусь», які я рэдакую.

Пад Новы год родзічы, сябры і землякі пасылаюць адзін другому найлепшыя пажаданні. Хочацца і мне праз газету «Голас Радзімы» паслаць дарагім землякам, якіх лёс закінуў на далёкую чужыну, у тым ліку і чытачам часопіса «Беларусь», сваё сардэчнае пажаданне. Няхай у навагоднюю ноч, быццам на яве, устане перад вашымі вачыма мілая, родная, блізкая да болю зямля Бацькаўшчыны. Няхай даліцца да вас галасы яе гарадоў і сёл, якія клічуць сяброў на сябрыню, землякоў — на Радзіму!

Міхась КАЛАЧЫНСКІ,
паэт, галоўны рэдактар
часопіса «Беларусь».

Навагодняя ноч — ноч весялоці і ўспамінаў. Нам ёсць аб чым успомніць. Пражыты год прынёс багаты плён, пакінуў і на роднай беларускай зямлі прыкметны след. Салігорскія шахцёры — першыя шахцёры Беларусі — далі калійную соль. А на захадзе Палесся загула першая турбіна беларускага Днепрабуда — так мы называем самую магутную ў рэспубліцы Бярозаўскую электрастанцыю. Многа абноў набыта нашым Мінскам. Падумайце толькі: 10 тысяч сем'яў перасяліліся за год у новыя кватэры!

Здабыткі працы! Любуючыся імі, мы згадаем за навагоднім сталом і саміх здабытчыкаў — герояў урачыстасці, руплівых і стараных людзей.

Нашы людзі — кавалі свайго шчасця. Так пра іх гаворыцца на сяброўскіх сустрэчах, спяваюцца ў песнях. Але найвялікшы сэнс гэтых слоў глыбей зразумееш, калі паездзіш па Беларусі. Мне многа давялося ездзіць сёлетнім летам, шмат сустрэкацца з людзьмі на Палессі, на Дняпры і Нёмане. Па-сяброўску я гаварыў з таварышамі, якія вярнуліся на родную зямлю з Канады і Аргенціны, цікавіўся, як яны жывуць і працуюць. Пра некаторых з іх расказвае дакументальны кінафільм «Песня нашай зямлі», сцэнарый якога напісаны мной, расказваюць старонкі часопіса «Беларусь», які я рэдакую.

Пад Новы год родзічы, сябры і землякі пасылаюць адзін другому найлепшыя пажаданні. Хочацца і мне праз газету «Голас Радзімы» паслаць дарагім землякам, якіх лёс закінуў на далёкую чужыну, у тым ліку і чытачам часопіса «Беларусь», сваё сардэчнае пажаданне. Няхай у навагоднюю ноч, быццам на яве, устане перад вашымі вачыма мілая, родная, блізкая да болю зямля Бацькаўшчыны. Няхай даліцца да вас галасы яе гарадоў і сёл, якія клічуць сяброў на сябрыню, землякоў — на Радзіму!

Міхась КАЛАЧЫНСКІ,
паэт, галоўны рэдактар
часопіса «Беларусь».



СВЕТАЧ МІРУ

Часта яшчэ ўсякія нядобра-сумленныя пісакі пыркаюць слайна на Савецкі Саюз. Яны крычаць аб нейкай уяўнай агрэсіі з боку СССР. Ведайце, дарагія сябры, мы не верым ім. Кожны проты чалавек за рубяжом перакананы, што Расія — гэта светач міру, сімвал прагрэсу і свабоды.

Канада. М. МАХОРАТАЎ.

ШЧЫРЫЯ ІМКНЕННІ

Знаходзячыся на чужыне, мы ўсім сэрцам падтрымліваем імк-

ненні савецкіх людзей да дружбы і міру. Мы ведаем, што гэтыя імкненні шчырыя.

У Італіі большасць людзей, з якімі я гаварыла, таксама вераць, што Савецкі ўрад, яго кіраўнік Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў дабіваюцца ўсімі сваімі сіламі аднаго: устанавлення вечнага міру і дружбы паміж народамі.

Докажам гэтага служыць велікая Праграма будаўніцтва камунізму ў СССР, прынятая XXII з'ездам Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Г. ЦВЕРДАХЛЕБ.

Італія.

ШЧАСЦЕ ДЛЯ УСІХ

Большасць нашых суайчыннікаў, простых працаўнікоў, адабраюць новую Праграму Камуністычнай партыі Савецкага Саюза. Яны ўпэўнены, што гэта Праграма хутка прынясе нашаму савецкаму народу яшчэ

больш шчаслівае і радаснае жыццё.

Я радуся таму, што Праграма абвясціла Мір, Працу, Свабоду, Роўнасць, Брацтва і Шчасце ўсіх народаў.

Мы тут, на чужыне, павінны адстаяць мір, каб не дапусціць вайны.

Жадаю савецкаму народу поспехаў у выкананні праграмы пабудовы самага шчаслівага на зямлі грамадства!

І. МАГАЛЬЦАЎ.

Англія.

ЗМАГАЦЦА ЗА МІР

З вялікай увагай слухалі мы радыёперадачы аб XXII з'ездзе КПСС. Я думаю, цяпер усім людзям добрай волі зразумела, што новая Праграма партыі — рэальны план будаўніцтва камуністычнага грамадства.

З гордасцю думаем мы зараз аб нашай Радзіме, якая смела ідзе наперад у цудоўную будучыню. Кожны з нас хоча дапамагчы савецкім людзям якая мага хутчэй наблізіць гэтую будучыню.

Мы, савецкія грамадзяне, што жывуць за межамі Радзімы, будзем мацаваць дружбу і няспынна змагацца за мір.

Л. ЯКАЎЛЕВА.

ФРГ.

СВЕТЛЫЯ ПЕРСПЕКТЫВЫ

Дарагія суайчыннікі! Нам хочацца падзяліцца з вамі думкамі аб тых выдатных падзеях, якія адбыліся на нашай Радзіме. Закончыўся гістарычны XXII з'езд партыі. Прынята новая Праграма КПСС — грандыёзная праграма пабудовы камунізму. Светлыя перспектывы адкрыліся на бліжэйшыя дваццаць год перад савецкім народам. На новы шлях выводзіць народ партыя. Гэта шлях гіганцкіх новабудоваў, высокіх ураджаяў, шлях матэрыяльнага багацця і шчасця для кожнага простага чалавека.

Вялікія, радасныя дні перажывае Краіна Саветаў. Мы падзяляем вашу радасць, верым — камунізм будзе пабудаваны.

Г. і Н. МАРТЫНЮК.

Канада.

Сустрэча не прайшла бяследна

Дарагія мае землякі і таварышы, аргенцінскія беларусы!

1962 год, як і дзесяткі мінулых, вы сустрэкаеце далёка ад сваёй Бацькаўшчыны — Беларусі. Неверагодна цяжка думаць у такі час, што год за годам праходзіць жыццё дзесьці на чужыне, а Беларусь, мілая і родная сэрцу Беларусь, год ад году квітнее, прыгажее, і зямля, якая грэла твае ногі ў маленстве, набірае нечуваную сілу.

Я ведаю, як прагнуць вашы сэрцы ўбачыць Савецкі Саюз, жыццё савецкіх людзей і хоць бы дакрануцца да роднай зямлі. Гады два назад я сустрэкаўся з аргенцінскімі беларусамі ў Буэнас-Айрэсе. Тады я падарыў ім жменьку зямлі, якую прыёз з Беларусі, і доўга буду помніць, з якім хваляваннем прынялі яны гэты дарагі для іх падарунак. Хочацца думаць, што і ў сёлетнюю навагоднюю ноч многія з вас дакрануцца да той жменькі зямлі, каб сагрэць сваё сэрца светлай надзеяй на тое, што калі-небудзь наведзеце сваю Бацькаўшчыну і прыгорнецеся да сваёй роднай зямлі, якая помніць вас.

І для мяне наша сустрэча не прайшла без следу. Я напісаў п'есу пра аргенцінскіх беларусаў, якая рыхтуецца зараз для паказу шматтысячным глядачам Беларусі.

З Новым годам вас, дарагія землякі!

Кастусь ГУВАРЭВІЧ,
пісьменнік.



ТРАШЧЫЦЬ ЗМАГАРНЫ ТАРАНТАС

Інакш не толькі сёння —
Да смерці буду сердаваць!
І... хай жыве пагоня!
Яна прысніцца вам не раз
Як сімвал чорнай здрады.
А я захаркаў тарантас
Зноў даведу да ладу.
— Не страш, зарвашся,
прайдзісвет!

Воз трэба ладзіць з густам...
— А мне пляваць на этыкет,
Калі ў кішэнях пуста.
Стах мае рацыю: жыццё —
Разменная манета.
Ён на хлусні язык нацёр
І куш сарваў за гэта.
З каго? Аб гэтым я скажу,
Але не вам, а богу.

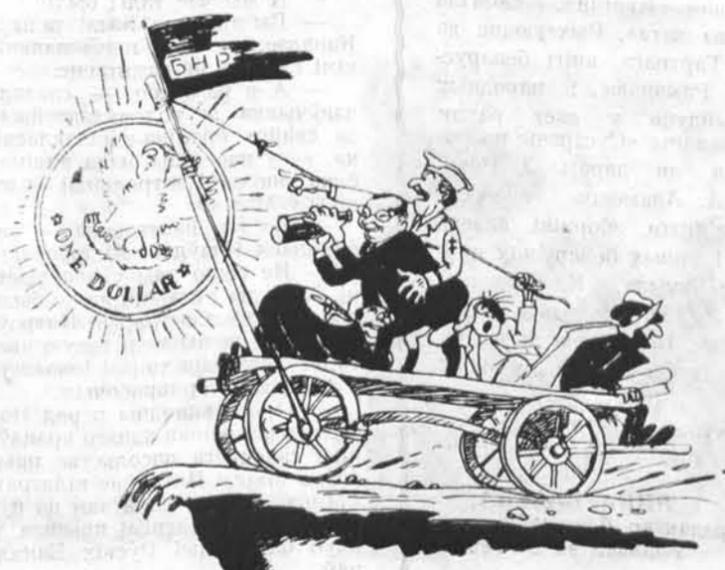
Прагналі дурня за мяжу,
І там згубіў дарогу!



Не спіцца, моташна панам
З абрамчыкавай рады,
Як тым галодным груганам:
І так і гэтак сядуць,
Павесяць свой здзіравы сцяг
Над крэслам прэзідэнта.
Ды на ягоным твары страх
І ў касе — ані цэнта.
Мярляк ачысціў дагала
Свайго дружка Міколу.
Ля навагодняга стала
Сядзіць ён невясялы.
А побач — порцыя рагу
І шнапс з французскай бульбы...
Абрамчык стогне: «Не магу!
З такой яды без кульбы
Не выйдзеш нават за парог.
Падайце мне паперу,
Напішам Стаху, каб пірог
Прыслаў нам на вачэру.
Нябось, у Мюнхене яму
Лягчэй, чым нам, жывецца...»
— Гэ! Ваша праўда. А чаму?
Бо рад усіх запэцкаць! —
Сказаў Сіповіч і падсеў

Да століка сквапліва.
— Чакай, і я ж яшчэ не ёў!
Пан прэзідэнт шчаслівы,
Што мае злучыва праз нас
З вярхамі Ватыкана,
Хоць ты брахун і лавелас,
Прытым заўсёды п'яны, —
З дакорам строга прабасіў
Сіповічу Гарошка.
— А ты што робіш? Накасіў
Сабакам сена трошкі
Ды лезеш з лыжкаю за стол.
Бог бачыць: наша рада
Такім старанным едакам
Пасля іх смерці рада.
Малебны трэба адслужыць
Ды зноў напоўніць касу.
Душа да модлаў не ляжыць?
Ці не здурнеў ты часам!
— Ну, хопіць! — гыркнуў
прэзідэнт.

Пагрызліся ды годзе.
Мяне цікавіць ваш прэзент.
Турбота аб народзе
Павінна нешта мне даваць.



Новая зорка беларускага балету

У апошнія гады на старонках рэспубліканскага друку ўсё часцей і часцей з'яўляецца імя салісткі балету Беларускага дзяржаўнага тэатра оперы і балету Алы Карзянковай. Усяго пяць год выступае яна на сцэне, а ўжо выканала галоўныя ролі ў балетах «Лаўрэнсія», «Бахчысарайскі фантан», «Баядэрка», «Эсмеральда», «Блакитны Дунай», «Лебядзінае возера», а таксама шмат іншых ролей. Апошняя работа балерыны — роля дзяўчыны-эмігранткі Марыі ў балете маладога беларускага кампазітара Я. Глебава «Мара».

Вялікую сцэнічную адаронасць Карзянковай адзначаюць усе рэцэнзенты і тэатральныя крытыкі як у Мінску, так і ў тых гарадах, дзе гастраліраваў Беларускі оперны тэатр. Вось, напрыклад, што піша аб танцавальным майстэрстве Карзянковай Ю. Гамалей, дырыжор Ленінградскага тэатра оперы і балету імя С. М. Кірава:

«Маладая танцоўшчыца мае неабходную танцавальную тэхніку, лёгкасць, акторскую прывабнасць, дакладнае пачуццё ствараемага характару. У танцах Карзянковай асабліва пакарае вялікая пластычнасць рухаў, гнуткасць».



Ала Карзянкова.



А. Карзянкова ў ролі Лаўрэнсіі.

Ала Карзянкова — балерына з выразным тэмпераментам, схільная да яркіх драматычных вобразаў. Яна заваўвае сімпатыі глядача шчырасцю, глыбінёй і прыгажосцю выканання, прывабнай артыстычнай знешнасцю. Ён уласціва высокая творчая культура, тонкі густ, вялікая патрабавальнасць да сябе.

1961 год прылёс Але Карзянковай вялікая радасці. У гэтым годзе ёй было прысвоена ганаровае званне заслужанай артысткі Беларускай ССР. У наступным 1962 годзе мінскія глядачы чакаюць ад маладой, поўнай творчых сіл і магчымасцей артысткі стварэння новых цудоўных вобразаў.

С. КЛІМКОВІЧ.

Радзіё

ДЛЯ ЗАХОДНЯЯ ЕУРОПЫ

Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па сярэднееўрапейскаму часу: на сярэдняй хвалі 227 метраў (ці 1322 кілагерцы) з 6 да 7 гадзін, з 16.00 да 17.00 з 21.00 да 21.30; на кароткай хвалі 30,83 метраў (ці 9730 кілагерцаў) з 6 да 7 гадзін.

Па нядзелях: на хвалі 30,83 метраў і 227 метраў з 6 да 9 гадзін і з 10 да 13 гадзін; на сярэдняй хвалі 227 метраў з 16.00 да 17.00 і з 21.00 да 21.30.

НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ
Па нядзелях — ад 8 гадзін да 8 гадзін 30 мінут па сярэдне-еўрапейскаму часу на хвалі 30,83 метраў (ці 9730 кілагерцаў) і на сярэдняй хвалі 227 метраў.

ДЛЯ ЗША І КАНАДЫ
Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па нью-йоркскіму часу з 19.30 да 20.30 на хвалі 31,04 метра (ці 9665 кілагерцаў), 31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў), 41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ
Па суботам — ад 20 гадзін да 20 гадзін 30 мінут па нью-йоркскіму часу на кароткіх хвалі 31,04 метра (ці 9665 кілагерцаў), 31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў), 41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НАШ АДРАС
Мінск, Ленінскі праспект, 77.
Дом друку, пакой № 20. Для пісьмаў: Мінск, паштовае скрышніца № 14.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.